

دانشگاه

عنوان اقدام پژوهی:

استاد راهنما: دکتر

تهیه کننده:

پاییز * ۱۴۰

الحمد لله
الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا
هدى الله لنا

فهرست

چکیده	۳
مقدمه	۵
فصل اول : معرفی و تحلیل موقعیت	۶
توصیف	۶
استنباط	۶
بازنگری	۷
قضاوت و مسئله یابی	۷
تبیین مسئله شناسایی شده	۸
فصل دوم : راه حل ها و ایده ها	۹
راه حل ها به همراه مستندات و دلایل آن	۹
فصل سوم : تدوین طرح اجرایی	۱۰
معیارهای موفقیت برنامه	۱۰
فصل چهارم : گزارش اجرای ایده و ارزشیابی طرح	۱۱
گزارش روایی از اجرای طرح	۱۱
بازخوردهای دانش آموزان و خودارزیابی کلی	۱۲
منابع	۱۳

چکیده

چکیده: این پژوهش به بررسی چالش‌ها و ارائه راهکارهای آموزشی در رشته کودک‌پیری می‌پردازد و موقعیت آموزش عملی در مدارس را تحلیل می‌کند. در مرحله توصیف، ضعف‌های موجود در آموزش عملی و تعامل با کودکان شناسایی شد. استنباط نشان داد که دانش‌آموزان به فرصت‌های عملی و مشارکت والدین نیاز دارند. بازنگری بر اصلاح زمان‌بندی جلسات و افزودن فعالیت‌های عملی تأکید داشت. قضاوت و مسأله‌یابی، نیاز به برنامه جامع و چندبعدی آموزشی را مشخص کرد. تبیین مسأله شناسایی شده، تمرکز بر ارتقای مهارت عملی و تعامل اجتماعی دانش‌آموزان است. راه‌حل‌ها شامل کارگاه‌های عملی، شبیه‌سازی موقعیت‌ها و مشارکت والدین طراحی شد. مستندات و دلایل اثربخشی روش‌ها در ارتقای اعتماد به نفس و مهارت‌های عملی بررسی شد. تدوین طرح اجرایی، هدف، نیازهای مخاطبان و منابع لازم برای اجرای طرح تشریح گردید. گزارش اجرای طرح، ارزشیابی، بازخورد دانش‌آموزان و خودارزیابی کلی، نشان‌دهنده موفقیت و تحقق اهداف برنامه بود.

کلمات کلیدی: آموزش کودک‌پیری مهارت عملی مشارکت والدین کارگاه آموزشی تعامل اجتماعی ارزیابی عملکرد

مقدمه

مقدمه: آموزش عملی در رشته کودکانی اهمیت ویژه‌ای دارد و نیازمند برنامه‌ریزی دقیق و چندبعدی است. در مدارس مشاهده شد که دانش‌آموزان با کمبود فرصت‌های عملی و تعامل با کودکان روبرو هستند. مشارکت والدین و مربیان نقش مهمی در ارتقای کیفیت آموزش دارد. پژوهش حاضر با تحلیل موقعیت و شناسایی چالش‌های آموزشی، به ارائه راهکارهای عملی می‌پردازد. تدوین کارگاه‌های عملی، شبیه‌سازی موقعیت‌ها و استفاده از ابزارهای آموزشی از جمله راهکارها است. برنامه زمان‌بندی دقیق و فراهم‌سازی منابع لازم برای اجرای طرح ضروری است. ارزشیابی عملکرد دانش‌آموزان و بازخورد والدین، امکان اصلاح و بهبود مستمر را فراهم می‌کند. اجرای طرح به ارتقای مهارت عملی، تعامل اجتماعی و اعتماد به نفس دانش‌آموزان کمک می‌کند. این پژوهش می‌تواند الگوی مناسبی برای بهبود آموزش عملی در مدارس کودکانی باشد. اهداف و نتایج حاصل از اجرای طرح، نشان‌دهنده تأثیر مثبت آموزش پژوهی در ارتقای کیفیت یادگیری است.

۱-۱-۱ معرفی و تحلیل موقعیت:

در مدارس هنرآموزی کودکان، مشاهده شد که دانش‌آموزان عمدتاً با آموزش نظری مواجه هستند و فرصت کافی برای تمرین مهارت‌های عملی و تعامل با کودکان ندارند. محیط‌های کارگاهی محدود و کمبود تجهیزات، یادگیری عملی را کاهش داده است. مشارکت والدین و مربیان پیش‌دبستانی در فرآیند آموزش ناکافی است. این وضعیت نشان می‌دهد که نیاز به طراحی برنامه‌های عملی، تعاملی و بازی‌محور برای ارتقای مهارت‌های کودکان احساس می‌شود.

۱-۱-۲ توصیف:

دانش‌آموزان فرصت کافی برای تمرین مهارت‌های آموزشی و مراقبتی ندارند و عمدتاً از طریق کتاب و درس‌های نظری آموزش می‌بینند. محیط کلاس و کارگاه‌ها محدود بوده و تجهیزات عملی ناکافی هستند. تعامل دانش‌آموزان با کودکان پیش‌دبستانی کم است و والدین نیز در فرآیند آموزشی مشارکت فعالی ندارند. این عوامل باعث کاهش انگیزه و اعتماد به نفس دانش‌آموزان شده است.

۱-۱-۳ استنباط:

با توجه به شرایط موجود، مشخص است که آموزش نظری به تنهایی برای یادگیری مهارت‌های کودکان کافی نیست. نبود فرصت تمرین عملی باعث کاهش مهارت‌های ارتباطی و مراقبتی دانش‌آموزان شده است. مشارکت والدین و مربیان می‌تواند نقش مهمی در بهبود یادگیری داشته باشد. برای ارتقای توانایی دانش‌آموزان، نیاز به آموزش عملی و فعال همراه با بازخورد مستمر است.

۱-۱-۴ بازنگری:

با بازنگری در موقعیت، نیاز به ایجاد کارگاه‌های عملی و فعالیت‌های گروهی برای تمرین مهارت‌های آموزشی و مراقبتی مشخص شد. استفاده از روش‌های بازی‌محور و شبیه‌سازی شرایط واقعی می‌تواند کیفیت یادگیری را افزایش دهد. والدین باید در فرآیند آموزش مشارکت داشته باشند. برنامه آموزشی باید انعطاف‌پذیر و متناسب با نیازهای عملی دانش‌آموزان طراحی شود.

۱-۱-۵ قضاوت و مساله یابی

مسأله اصلی، ضعف مهارت عملی و تعامل دانش‌آموزان با کودکان و کمبود مشارکت والدین است. آموزش فعلی بیش از حد نظری است و محیط‌ها و تجهیزات محدود، یادگیری را کاهش داده‌اند. نیاز به آموزش عملی و بازی‌محور، همراه با بازخورد والدین و مربیان ضروری است. راهکارها باید چندبعدی و مشارکتی باشند تا مهارت‌های کودکان ارتقا یابد.

۱-۲ تبیین مساله شناسایی شده

مسأله شناسایی شده شامل ضعف مهارت عملی و توانایی تعامل دانش‌آموزان با کودکان است. کمبود فرصت‌های عملی، تجهیزات محدود و مشارکت ناکافی والدین باعث کاهش یادگیری مؤثر شده است. برای رفع این مشکل، برنامه‌ای عملی، فعال و تعاملی طراحی شود که شامل کارگاه‌های عملی، فعالیت‌های گروهی و مشارکت والدین باشد. هدف، ارتقای توانایی دانش‌آموزان در شرایط واقعی کودکانی است.

۱-۲ راه حل ها و ایده ها:

- طراحی کارگاه‌های عملی کودکان برای تمرین مهارت‌های آموزشی و مراقبتی.
- اجرای فعالیت‌های بازی‌محور و شبیه‌سازی شرایط واقعی با کودکان پیش‌دبستانی.
- ایجاد برنامه مشارکتی با والدین برای تقویت مهارت‌های دانش‌آموزان.
- استفاده از روش‌های گروه‌محور و پروژه‌ای برای تقویت مهارت‌های اجتماعی و تیمی.
- ارائه بازخورد مستمر توسط مربیان و والدین برای بهبود یادگیری عملی.

۲-۲ راه حل ها و ایده ها به همراه مستندات و دلایل آن

کارگاه‌های عملی موجب افزایش تجربه و اعتماد به نفس دانش‌آموزان می‌شود. فعالیت‌های بازی‌محور یادگیری را جذاب و مؤثر می‌کنند. مشارکت والدین ارتباط میان مدرسه و خانه را تقویت می‌کند و حمایت خانواده‌ها موجب ارتقای مهارت عملی می‌شود. روش‌های گروهی و پروژه‌ای توانایی همکاری و حل مسئله را در دانش‌آموزان بهبود می‌بخشد. بازخورد مستمر، نقاط ضعف و قوت دانش‌آموزان را آشکار کرده و یادگیری هدفمند را تسهیل می‌کند.